

Лѣсица и глиганъ.

Разхожда се кума лѣса изъ гората и вижда подъ единъ старъ джбъ какъ единъ глиганъ (дива свиня) съ настрѣхнала четина си точи дългитѣ зѣби.

Поогледа се лѣсипата наоколо и вижда, че нѣма наблизу никакъвъ неприятель, па се опитва къмъ глигана.

— Драги, побратиме, кажи, моля ти се, какво правишъ самъ подъ това старо дърво?

— Точа си зѣбитѣ, какво правя? . . .

— О. колко си чуденъ, глигане! Не виждашъ ли, че наоколо нѣма неприятель; защо си правишъ този излишенъ трудъ, ами не легнишъ да почивашъ въ топлото си легло?

— Да, право казвашъ, че сега нѣма тукъ никакъвъ неприятель, ами ако въ най-сладкия ми сънъ ме нападнатъ ловджийскитѣ кучета, тогава нѣма ли да ме намѣрятъ непригтовенъ за